

© Avrupa Konseyi/Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, 2012. Bu çeviri, Avrupa Konseyi'nin insan haklarına destek Fonu'nun desteğiyle hazırlanmıştır (www.coe.int/humanrightstrustfund). Mahkeme'yi bağlamamaktadır. Daha fazla bilgi için, bu belgenin sonunda bulunan yazarın telif hakkı ile ilgili kısmı okuyabilirsiniz.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Burden/Birleşik Krallık – 13378/05

Karar 29.4.2008 [BD]

Madde 14

Ayrımcılık

Beraber yaşayan iki kız kardeşin, evli veya medeni partnerlik yapmış olan bir çiftin yaşayan üyesi gibi miras vergisinden muaf tutulmalarının mümkün olmaması: *İhlal yok*

Olaylar: 1984 tarihli Miras Hakları Hakkında Kanun'a göre, yıllık bütçede belirlenen belli bir miktardan sonra, miras vergisi miras bırakanın mallarının değerinin % 40'ını oluşturmaktadır. Miras bırakandan eşi veya "medeni partner"ine (Medeni partnerlikle ilgili 2004 tarihli kanun tarafından oluşturulan bir kategori. Bu kanun bir ailenin birlikte yaşayan üyelerini değil, iki partneri aynı cinsten olan çiftleri kapsamaktadır) kalan mallar bu vergiden muaftır. Başvurucular bekâr ve yaşlı ve bütün ömürleri boyunca birlikte yaşamış kız kardeşlerdir. 31 yıldan beridir ebeveynlerinden kalan bir arsa üzerine inşa edilmiş iştirak halinde malik oldukları bir evde kalmaktadırlar. Her biri diğerine bütün malvarlığını bırakacak şekilde bir vasiyetname düzenlemiştir. Başvurucular içlerinden birinin ölmesi durumunda diğerinin – evli veya medeni partnerlik yapmış olan bir çiftin yaşayan üyesinin aksine – ağır miras vergilerini vermek için evi satmak zorunda kalmasından korkmaktadırlar.

AİHM'nin bir Dairesi, 12 Aralık 2006 tarihinde, üçe karşı dört oyla verdiği bir kararda (bakınız bilgi notu n° 92), başvurucuların durumlarının evli veya medeni partnerlik yapmış olan çiftlerinkiyle karşılaştırılabilir olduğunu iddia edip edemeyecekleri sorusunu cevapsız bırakmış ve vergi konusunda devlete tanınan geniş takdir yetkisi dikkate alındığında, her halükarda, farklı bir muamelenin nesnel ve makul bir gerekçeye dayandığına karar vermiştir.

Hukuk: a) *Ön itirazlar*

i. *Mağdur statüsü:* Büyük Daire yasanın etkilerini doğrudan hissetme riski taşıyan bir kişinin, bu yasanın haklarını ihlal ettiği iddiasında bulunabileceğini hatırlatır. Yaşları, düzenledikleri vasiyetnameler ve her birinin sahip olduğu malların değeri dikkate alındığında, başvurucular yakın bir gelecekte içlerinden birisinin kız kardeşinden kalacak mallar için ciddi miras vergileri vermek zorunda kalma konusunda gerçek bir risk olduğunu ortaya koymuşlardır. Bu koşullarda, başvurucular iddia konusu ayrımcı uygulamanın mağduru olduklarını ileri sürebilirler.

ii. *İç hukuk yollarının tüketilmesi:* Hükümet – henüz kendisinden miras vergisi vermesi istenmemiş – başvurucuların, insan hakları kanununa dayanarak, söz konusu mevzuatın

AIHS’de tanınan haklarını ihlal ettiğine dair bir uyuşmazlık tespiti için adli yollara başvurabileceklerini ifade etmiştir. Büyük Daire böyle bir tespitin yetkili bakanlığa söz konusu yasal düzenlemeyi değiştirme hakkı vereceğini not eder. Ancak, böyle kesinleşmiş bir tespitin yapıldığı bütün davalarda uyuşmazlık konusu yasal düzenlemenin değiştirilmesi için tedbirler alınmış olduğu doğru olsa da, bu yolun etkili bir yol olduğunu söylemek erken olur. Ancak AIHS’yle uyuşmazlık tespiti sonucunda yasanın değiştirilmesi uygulamasının ilerde bir zorunluluk haline gelme ihtimali de dışlanamaz. O zaman, etkili bir yolun tazminat verilmesini gerektirdiği durumlar hariç, başvuruçuların AIHM’ye başvurmadan önce bu yola başvurmaları gerekecektir.

Sonuç: İtirazların reddi (Oybirliğiyle).

b) *Esas:* Erkek ve kız kardeşler arasındaki ilişki eşler ya da medeni partnerlik yasasına dayanan homoseksüel partnerler arasındaki ilişkiden doğal olarak farklıdır. Erkek ve kız kardeşler arasındaki ilişkinin temelinde kan bağı bulunmaktadır. Oysaki evlilik ve medeni partnerlik yasasına dayanan birlikteliğin temel özelliklerinden birisi bu tip birlikteliklerin yakın akrabalık bağı olan insanlara yasak olmasıdır. Başvuruçuların ergenlik hayatlarının tümünü birlikte geçirme konusundaki tercihleri bu iki tip ilişki arasındaki temel farklılığı ortadan kaldırmamaktadır. Evlilik evlenenlere özel bir statü sunmakta ve medeni partnerlik Parlamento tarafından olabildiğince evliliğe benzeyecek şekilde tasarlanmış hukuki bir ilişki doğurmaktadır. Evlilik veya medeni partnerliğin – taraflarca açıkça ve isteyerek kabul edilen – hukuki sonuçları, bu tip ilişkileri diğer ortak hayat şekillerinden ayırmaktadır. Buradaki belirleyici unsur ilişkinin uzunluğu ya da tarafların dayanışma içinde olmasından çok sözleşme temelli hak ve yükümlülükleri beraberinde getiren kamuya açık bir taahhüdün varlığıdır. Başvuruçular arasında hukuken zorlayıcı böyle bir anlaşmanın bulunmaması birlikte yaşamaya dayalı ilişkilerini, uzunluğuna rağmen, eş ve medeni partnerler arasındaki ilişkiden tamamen farklı kılmaktadır. Dolayısıyla bu olayda ayrımcılık yoktur.

Sonuç: İhlal yok (İkiye karşı on beş oyla).

© Avrupa Konseyi/Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, 2012.

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi’nin resmi dilleri Fransızca ve İngilizce’dir. Bu çeviri, Avrupa Konseyi’nin insan haklarına destek Fonu’nun desteğiyle hazırlanmıştır (www.coe.int/humanrightstrustfund). Mahkeme’yi bağlamamaktadır ve Mahkeme, kalitesi konusunda herhangi bir sorumluluk kabul etmemektedir. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi içtihatlarının veritabanı olan HUDOC üzerinden (<http://hudoc.echr.coe.int>) veya HUDOC’un bildirdiği başka veritabanları üzerinden yüklenebilir. Davanın isminin tamamen yazılması, yukarıdaki telif hakkıyla ilgili ifadelerin kullanılması ve insan haklarına destek Fonu’na referans yapılması şartıyla ticari olmayan amaçlarla kullanılabilir. Bu çevirinin tamamını veya bir kısmını ticari amaçlarla kullanmak isteyen herkesin, bu durumu belirtilen adrese bildirmesi rica olunur: publishing@echr.coe.int.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012.

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© Conseil de l’Europe/Cour européenne des droits de l’homme, 2012.

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l’homme sont le français et l’anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l’homme du Conseil de l’Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l’homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou toute autre base de données à laquelle HUDOC l’a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l’affaire soit cité en entier et s’accompagne de l’indication de copyright ci-dessus ainsi que de la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l’homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l’adresse suivante: publishing@echr.coe.int.